Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 01/03/2009 - 09:00

Gn 9,8-15
1 Pe 3,18-22
Mc 1, 12-15

Comencem avui la Quaresma, que vol dir 40 dies, número simbòlic que ens recorda els 40 dies del diluvi i els 40 anys de camí pel desert, vers la terra promesa. Dues proves que passaren, en segles de distància, Noé (més simbòlic) i Moisés (més real) amb el seu poble. La Quaresma és un temps important de la litúrgia anual, un temps de gràcia que ens convida a revisar i prendre el pols a la nostra vida cristiana. Una nova oportunitat per canviar el nostre cor i canviar el nostre món, és a dir, refer la nostra comunió amb Déu i amb els germans.**La mirada de Déu sobre el món**És una mirada amorosa i positiva: *"Jo faig amb vosaltres aquesta aliança: la vida no serà mai més exterminada".* (Gn 9,11) Déu sempre té la iniciativa, Déu té només una paraula i la signa amb l'Arc-de-sant-Martí, amb tots els colors de la natura, vagi com vagi el món i el seu ecosistema que nosaltres malmetem cada dia més. Des de l'any 1500 fins a l'any 1850, va desaparèixer una espècie viva cada deu anys. Entre 1850 i 1950, va desaparèixer una espècie viva cada any. Des de l'any 1990, desapareix una espècie viva cada dia. I si seguim així, a partir del 2000, desapareixerà una espècie viva cada hora, ens diu la Unió Internacional per a la Conservació de la Naturalesa. Déu és pacient i aguanta totes les nostres malifetes tot i que hi pateix perquè sempre està i estarà a favor de la vida. El pecat estructural, el desordre i la destrucció que estem creant amb la nostra supèrbia tècnica, és allò que a Déu més li dol. "Hem donat un gran salt tecnològic, però hem equivocat els objectius", deia ja Einstein. Estem desfent l'obra de les seves mans quan veié que tot era bo al moment de la creació. I hem d'escollir entre: conservar o destruir la natura; la pau perpètua o l'holocaust atòmic; el desenvolupament global o el terrorisme. Sort que també tot va evolucionant per bé, gràcies a Jesucrist que va reconduint totes les coses cap a Déu. Li va costar la vida, *"però, per l'Esperit, fou retornat a la vida"* (1Pe 3,18).**La mirada de Déu sobre nosaltres**És també una mirada amorosa i positiva. Els qui es salvaren en l'arca de Noè i els qui ens salvem en l'aigua del baptisme hem nascut de nou a la vida. Estem salvats. Però és una salvació de gràcia, no fruit del nostre esforç perquè tenim encara les arrels del nostre egoisme que ens fa tornar a l'estat *d'animals feréstecs* com aquells amb els qui convivia Jesús en el desert, on fou temptat.El pecat personal desfà també el projecte de Déu en nosaltres. Per això ens hem de convertir a la Bona Nova de Déu. *"Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova".* Ens convertim a mida que descobrim l'empremta de Déu en nosaltres. L'alè que Déu va bufar sobre el nostre fang humà. El "gen diví" -com diu en Pere Casaldàliga- que tots portem a dins. **Creure**, doncs, en la Bona Nova per **ser** Bona nova pels altres i pel nostre món. Compromesos a col·laborar al creixement del Regne de Déu.El do precedeix sempre la conversió que anem fent per etapes, al llarg de la nostra vida. Perquè som lliures i podem caure en la temptació de rebutjar-lo. Però l'Esperit, que va acompanyar Jesús a la prova del desert, també ens acompanya avui en mig de tantes proves com ens envolten. Ell ens va donant aquesta *"consciència bona"* que Pere demanava per la seva comunitat de creients. *"Encamineu-me en la vostra veritat perquè Vós sou el Déu que em salveu",* hem resat amb el salm 24. I afegíem: *"El Senyor és bondadós i recte, encamina els humils per sendes de justícia, els ensenya el seu camí"*Comencem, doncs, aquest temps de gràcia i deixem-nos portar de la mà del Senyor que ens guiarà fins a la Pasqua, la festa de la Vida.

ETIQUETES
CONVERSIÓ PECAT ALIANÇA NOÉ ECOLOGIA MIRADA DE DÉU DESERT ESPERIT